

Suvestinė redakcija nuo 2023-01-01

Nutarimas paskelbtas: TAR 2015-10-30, i. k. 2015-17140

LIETUVOS BANKO VALDYBA

NUTARIMAS DĖL DRAUDIMO IR (AR) PERDRAUDIMO TECHNINIŲ ATIDĖJINIŲ APSKAIČIAVIMO METODIKOS PATVIRTINIMO

2015 m. spalio 29 d. Nr. 03-158
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 4 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 41 straipsnio 8 dalimi, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 27 straipsnio 3 dalimi ir Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatymo 49 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos banko valdyba **n u t a r i a**:

Preambulės pakeitimai:

Nr. [03-184](#), 2022-11-24, paskelbta TAR 2022-11-25, i. k. 2022-23864

1. Patvirtinti Draudimo ir (ar) perdraudimo techninių atidėjinių apskaičiavimo metodiką (pridedama).
2. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos 2004 m. spalio 1 d. nutarimą Nr. N-117 „Dėl Metodikos draudimo techninių atidėjinių dydžiams apskaičiuoti patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.
3. Nustatyti, kad šis nutarimas įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

Valdybos pirmininkas

Vitas Vasiliauskas

PATVIRTINTA
Lietuvos banko valdybos
2015 m. spalio 29 d. nutarimu Nr. 03-158
(Lietuvos banko valdybos
2022 m. lapkričio 24 d. nutarimo Nr. 03-184
redakcija)

DRAUDIMO IR (AR) PERDRAUDIMO TECHNINIŲ ATIDĖJINIŲ APSKAIČIAVIMO METODIKA

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Draudimo ir (ar) perdraudimo techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikoje (toliau – Metodika) nustatyta draudimo ir (ar) perdraudimo techninių atidėjinių (toliau – techniniai atidėjiniai), skirtų finansinėms ataskaitoms sudaryti, apskaičiavimo tvarka ir techninių atidėjinių, skirtų profesinių pensijų kaupimo veiklos mokumo atsargai apskaičiuoti, skaičiavimo tvarka.

2. Draudimo ir (ar) perdraudimo įmonės bei trečiųjų valstybių draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių filialai techninius atidėjinius, skirtus finansinėms ataskaitoms sudaryti, t. y. patirtų žalų išsipareigojimą (angl. *liability for incurred claims*), likusios draudimo apsaugos išsipareigojimą (angl. *liability for remaining coverage*), investicinių sutarčių išsipareigojimą ir profesinių pensijų kaupimo techninį atidėjinį, apskaičiuoja vadovaudamiesi 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1126/2008, priimančiu tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, su visais pakeitimais (toliau – Reglamentas), taip pat Metodikos VIII skyriumi, jeigu Reglamente nenustatyta kitaip.

3. Gyvybės draudimo įmonės (toliau – draudimo įmonė) techninius atidėjinius, skirtus profesinių pensijų kaupimo veiklos mokumo atsargai apskaičiuoti, skaičiuoja vadovaudamasi Metodikos II–VII skyriais. Profesinių pensijų asociacijoms, prisiimančioms išsipareigojimus dėl apsaugos nuo biometrinės rizikos arba garantuojančioms tam tikrus investavimo rezultatus ar tam tikrą išmokų dydį, *mutatis mutandis* taikomi Metodikos II–VII skyriai.

4. Metodikoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme ir Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatyme (toliau – Profesinių pensijų kaupimo įstatymas). Jeigu nenustatyta kitaip, Metodikoje vartojama sąvoka „draudimas“ apima ir perdraudimą.

II SKYRIUS TECHNINIŲ ATIDĖJINIŲ APSKAIČIAVIMAS

5. Draudimo įmonė privalo sudaryti pakankamus techninius atidėjinius visai savo draudimo ir perdraudimo veiklai.

6. Techniniai atidėjiniai draudimo ir perdraudimo veikloms sudaromi atskirai.

7. Bendrojo draudimo atveju techniniai atidėjiniai sudaromi tik draudimo įmonei tenkančiai išsipareigojimų daliai.

8. Techniniai atidėjiniai sudaromi neatsižvelgiant į perduotą perdraudimą. Perdraudikų dalis techniniuose atidėjiniuose apskaičiuojama atskirai, atsižvelgiant į perdraudimo sutarčių sąlygas ir įvertinus iš perdraudikų atgautinų sumų nuvertėjimą.

9. Techniniai atidėjiniai ne gyvybės ir gyvybės draudimo rizikoms sudaromi atskirai.

10. Techniniai atidėjiniai kiekvienai draudimo rūšiai ir (ar) porūšiui sudaromi atskirai. Draudimo įmonė suskirsto draudimo veiklą į draudimo rūšis ir porūšius pagal vykdomos veiklos ypatumus.

11. Draudimo įmonė, atsižvelgdama į vykdomą draudimo veiklą ir prisiimamas rizikas, sudaro šiuos techninius atidėjinius:

- 11.1. perkeltų įmokų;
- 11.2. numatomų išmokėjimų;
- 11.3. žalos padengimo.

12. Draudimo įmonės išsipareigojimai, įtraukti sudarant vieną techninį atidėjinį, negali būti įtraukiami sudarant kitą techninį atidėjinį.

13. Atsižvelgdama į veiklos specifiką ir (ar) sudaromų techninių atidėjinių neatitiktį išsipareigojimams, kylantiems iš sudarytų draudimo sutarčių, draudimo įmonė gali sudaryti ir kitus, negu nurodyti Metodikos 11 punkte, techninius atidėjinius arba taikyti kitus, negu nustatyti Metodikoje, techninių atidėjinių apskaičiavimo metodus. Tokiu atveju draudimo įmonė privalo per protingą laikotarpį pranešti Lietuvos bankui apie sudaromus kitus techninius atidėjinius ir (ar) taikomus kitus techninių atidėjinių apskaičiavimo metodus.

14. Lietuvos bankas, atsižvelgdamas į draudimo įmonės veiklos specifiką ir (ar) sudaromų techninių atidėjinių neatitiktį išsipareigojimams, kylantiems iš sudarytų draudimo sutarčių, gali įpareigoti draudimo įmonę sudaryti kitus, negu nurodyti Metodikos 11 punkte, techninius atidėjinius ir (ar) taikyti kitus, negu nustatyti Metodikoje, techninių atidėjinių apskaičiavimo metodus.

15. Draudėjui pareikalavus, techninių atidėjinių apskaičiavimo metodai ir naudojamos prielaidos privalo būti atskleisti.

16. Techniniai atidėjiniai privalo būti apskaičiuojami pasibaigus draudimo įmonės nustatytiems ataskaitiniams laikotarpiams pagal atitinkamo ataskaitinio laikotarpio paskutinės dienos duomenis, bet ne rečiau kaip kiekvieno kalendorinio ketvirčio pabaigoje.

III SKYRIUS

DRAUDIMO ĮMONĖS TECHNINIŲ ATIDĖJINIŲ APSKAIČIAVIMO METODIKA

17. Draudimo įmonės apskaitos politika turi apimti išsamią draudimo įmonės techninių atidėjinių apskaičiavimo metodiką.

18. Draudimo įmonės techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikoje turi būti aprašyta išsami kiekvieno techninio atidėjinio apskaičiavimo tvarka, įskaitant 18.1–18.8 papunkčiuose nurodytą informaciją, jeigu ji nėra įtraukta į kitus apskaitos politikos dokumentus:

- 18.1. metodus, prielaidas ir jų pagrindimą, naudojamus apskaičiuojant techninius atidėjinius;
- 18.2. draudimo produktų aprašymą, kiek jis svarbus apskaičiuojant techninius atidėjinius;
- 18.3. draudimo sutarčių skirstymo į draudimo rūšis (porūšius) tvarką;
- 18.4. duomenų, naudojamų techniniams atidėjiniams apskaičiuoti, kokybės užtikrinimo tvarką;

18.5. palūkanų normos techniniams atidėjiniams diskontuoti nustatymo tvarką ir jos pagrindimą;

18.6. praneštų žalų, dėl kurių vyksta teisminis ginčas, įvykusių, bet dar nepraneštų žalų, į numatomų išmokėjimų techninį atidėjinį įtraukiamų žalos suregulavimo sąnaudų ir subrogacijos arba regreso tvarka numatomų gauti sumų vertinimo tvarką;

18.7. sąnaudų skaidymo į rūšis (įsigijimo, žalos suregulavimo, administracines, investicines sąnaudas), taip pat pajamų ir sąnaudų paskirstymo draudimo rūšims (porūšiams) tvarką;

18.8. perdraudikų dalies techniniuose atidėjiniuose apskaičiavimo tvarką.

19. Draudimo įmonės techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikos ir (ar) naudojamų prielaidų pasikeitimas neturi lemti reikšmingų, neleidžiančių palyginti dviejų iš eilės einančių ataskaitinių laikotarpių rezultatų, techninių atidėjinių pokyčių. Visos naudojamos prielaidos turi būti pagrįstos. Kai būtina pakeisti techninių atidėjinių apskaičiavimo metodiką ir (ar) naudojamas prielaidas ir dėl to reikšmingai pasikeičia techninių atidėjinių dydis, pakeitimų priežastys, turinys ir poveikis privalo būti atskleisti.

IV SKYRIUS

PALŪKANŲ NORMA TECHNINIAMS ATIDĖJINIAMS DISKONTUOTI

20. Kai taikytina, apskaičiuojant techninius atidėjinius atsižvelgiama į tikėtinų būsimų pinigų srautų dabartinę vertę.

21. Palūkanų norma techniniams atidėjiniams diskontuoti nustatoma vadovaujantis atsargumo principu ir turi būti parinkta taip, kad lemtų saugų techninių atidėjinių dydį.

22. Palūkanų norma techniniams atidėjiniams diskontuoti turi būti parenkama taip, kad:

22.1. rodytų draudimo sutarčių būsimų pinigų srautų savybes;

22.2. atitiktų aktyvioje, likvidžioje ir skaidrioje rinkoje randamų finansinių priemonių, turinčių panašias kaip draudimo sutarčių pinigų srautai savybes laiko, valiutos ir likvidumo atžvilgiu, siūlomą grąžą;

22.3. neapimtų bet kokių veiksnių, darančių poveikį rinkos kainoms, bet nesusijusių su draudimo sutarties pinigų srautais, efekto, pvz., palūkanų normos dalies, parodančios rinkos riziką.

23. Jeigu draudimo sutarčių pinigų srautų dydis, laikas ar neapibrėžtumas visai arba iš dalies priklauso nuo turto, dengiančio tuos pinigų srautus, grąžos, palūkanų norma techniniams atidėjiniams diskontuoti turėtų parodyti šią priklausomybę.

24. Techniniai atidėjiniai, apskaičiuoti taikant pasirinktą palūkanų normą, negali būti mažesni negu techniniai atidėjiniai, apskaičiuoti taikant draudimo sutartyje garantuotą palūkanų normą.

V SKYRIUS

PERKELTŲ ĮMOKŲ TECHNINIS ATIDĖJINYS

25. Perkeltų įmokų techninis atidėjiny sudaromas gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo rizikoms. Perkeltų įmokų techninis atidėjiny gyvybės draudimo rizikoms gali būti atskirai nesudaromas ir įtraukiamas į žalos padengimo techninį atidėjinį.

26. Perkeltų įmokų techninis atidėjiny skirtas draudimo veiklos sąnaudoms pagal visas galiojančias draudimo rizikas padengti.

27. Perkeltų įmokų techninis atidėjiny gyvybės draudimo rizikoms gali būti naudojamas trumpalaikiams įsipareigojimams parodyti.

28. Perkeltų įmokų techninis atidėjiny apskaičiuojamas kaip pasirašytų draudimo įmokų dalis, kuri turi būti priskirta draudimo įmonės pajamoms ateinančiais ataskaitiniais laikotarpiais.

29. Perkeltų įmokų techninis atidėjiny apskaičiuojamas kiekvienai draudimo sutarčiai atskirai, proporcingai paskirstant pasirašytą draudimo įmoką per draudimo sutarties galiojimo laikotarpį, kuriam apskaičiuota pasirašyta draudimo įmoka. Jeigu draudimo sutarties galiojimo laikotarpis nesutampa su draudimo apsaugos galiojimo laikotarpiu, pasirašyta draudimo įmoka paskirstoma per draudimo apsaugos galiojimo laikotarpį.

30. Jeigu draudimo sutartyje numatytos kelios rizikos, patenkančios į skirtingas draudimo rūšis (porūšius), perkeltų įmokų techninis atidėjiny turi būti išskaidytas pagal šias rizikas.

31. Jeigu įvertinama, kad draudimo rizika per draudimo sutarties galiojimo laikotarpį (draudimo apsaugos galiojimo laikotarpį) yra pasiskirsčiusi netolygiai, taikomi perkeltų įmokų techninio atidėjinio apskaičiavimo metodai, įvertinantys netolygų draudimo rizikos išsidėstymą.

32. Vienkartinė arba periodinė draudimo įmoka, apskaičiuota už laikotarpį, nustatytą gyvybės draudimo sutartyje, laikoma gyvybės draudimo sutartyje pasirašyta to laikotarpio draudimo įmoka.

33. Draudimo įmoka, apskaičiuota visam ne gyvybės draudimo sutarties galiojimo laikotarpiui, jeigu sutarties galiojimo laikotarpis ne ilgesnis nei vieni metai, arba vienus draudimo metus atitinkanti draudimo sutartyje nurodytos draudimo įmokos dalis, jeigu draudimo sutarties galiojimo laikotarpis ilgesnis nei vieni metai, yra ne gyvybės draudimo sutartyje pasirašyta to laikotarpio draudimo įmoka.

VI SKYRIUS

NUMATOMŲ IŠMOKĖJIMŲ TECHNINIS ATIDĖJINYS

34. Numatomų išmokėjimų techninis atidėjiny sudaromas gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo rizikoms.

35. Numatomų išmokėjimų techninis atidėjiny skirtas visiems numatomiems išmokėjimams ir apima sumas, tenkančias:

35.1. praneštomis, bet dar nereguliuotoms žaloms;

35.2. įvykusioms, bet dar nepraneštomis žaloms;

35.3. praneštomis, sureguliuotoms ir apmokamoms rentos forma žaloms (gyvybės draudimo atveju – anuitetų išmokų dalims, kurių mokėjimo terminas jau yra suėjęs);

35.4. praneštomis, sureguliuotoms, bet dar neapmokėtoms žaloms;

35.5. išperkamosioms sumoms dėl nutrūkusių arba kitaip pasibaigusių prieš terminą gyvybės draudimo sutarčių bei praneštų nedraudžiamųjų įvykių;

35.6. žalos sureguliuavimo sąnaudoms, skirtoms Metodikos 35.1–35.5 papunkčiuose išvardytoms žaloms sureguliuoti.

36. Numatomų išmokėjimų techninis atidėjiny mažinamas subrogacijos arba regresio tvarka numatomomis gauti sumomis pagal žalas, įtrauktas į numatomų išmokėjimų techninį atidėjinį.

37. Numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio (išskyrus sumas, tenkančias įvykusioms, bet dar nepraneštomis žaloms) apskaičiavimo pagrindas yra kiekvienos praneštos žalos individualus įvertinimas pagal visą, šio techninio atidėjinio sudarymo momentu turimą informaciją. Galimos tam tikros aproksimacijos arba apibendrinimai taikant statistinius metodus, jeigu juos naudojant apskaičiuoti įsipareigojimai reikšmingai nesiskiria nuo įsipareigojimų, apskaičiuotų kiekvieną žalą vertinant atskirai.

38. Pagal įvykio laiką, dydį ar kitaip išsiskiriančios iš kitų žalos vertinamos individualiai.

39. Praneštos žalos, dėl kurių vyksta teisminis ginčas, vertinamos naudojant aktuarinius tikimybinius metodus arba individualiai, vadovaujantis atsargumo principu.

40. Sumos, tenkančios įvykusioms, bet dar nepraneštomis žaloms, vertinamos „Chain–ladder“, „Nuostolingumo“, „Bornhuetter-Ferguson“, „Vidutinės išmokos“ arba kitais išvestiniais metodais, kurių panaudojimas priklauso nuo prisiimtos draudimo rizikos, turimų duomenų tinkamumo, kiekio ir patikimumo, draudimo sąlygų ir draudimo rizikų portfelio pasikeitimų, žalų statistikos stabilumo ir draudimo rūšies (porūšio) vykdymo trukmės.

41. Vykdamas naujos rūšies (porūšio) draudimą ir vėliau, neturint patikimų statistinių duomenų, sumos, tenkančios įvykusioms, bet dar nepraneštomis žaloms, vertinamos vadovaujantis atsargumo principu.

42. Sumos, tenkančios praneštomis, sureguliuotoms ir apmokamoms rentos forma žaloms, apskaičiuojamos susumavus mokamų ir mokėtinų pagal sureguliuotus draudžiamuosius įvykius rentų (anuitetų) dabartinės vertes, būsimų įsipareigojimų įvertį diskontuojant aktuariškai techninio atidėjinio sudarymo momentą. Mirtingumo, sergamumo ir kitų tikimybinių dydžių lentelių arba parametrų panaudojimas apibrėžtas Metodikos 55 punkte.

43. Žalos sureguliuavimo sąnaudos, skirtos į numatomų išmokėjimų techninį atidėjinį įtrauktoms žaloms sureguliuoti, vertinamos atsižvelgiant į žalos sureguliuavimo sąnaudų ir reguliuojamų žalų statistiką.

44. Metodikos 36 punkte nurodytos sumos (tiek tenkančios praneštomis žaloms, tiek įvykusioms, bet nepraneštomis žaloms) apskaičiuojamos atsižvelgiant į numatomas atgauti sumas, į kurias draudimo įmonė įgis subrogacijos arba regresio reikalavimo teisę išmokėjusi draudimo išmoką, taip pat į šių sumų ir išmokų statistiką. Subrogacijos arba regresio tvarka numatomos gauti sumos, tenkančios jau išmokėtoms draudimo išmokoms, negali mažinti numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio.

45. Kiekvienai praneštai žalai subrogacijos ar regresio tvarka numatoma gauti suma taip pat gali būti vertinama individualiai, vadovaujantis atsargumo principu, jeigu toks įvertis laikomas tikslesniu.

46. Praneštų žalų, dėl kurių vyksta teisminis ginčas, įvykusių, bet dar nepraneštų žalų, žalos sureguliuavimo sąnaudų, subrogacijos arba regresio tvarka numatomų gauti sumų ir numatomų gauti

sumų realizavus likutinį turtą vertinimo metodai turi būti parinkti taip, kad lemtų saugų, įvertinus galimus neigiamus praktikos pokyčius, numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio dydį.

47. Numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio dydis, taip pat visi statistiniai koeficientai, naudojami apskaičiuojant šį techninį atidėjinį, nustatomi atskirai kiekvienai draudimo rūšiai (porūšiui), kaip nurodyta Metodikos 10 punkte. Jeigu įvertinama, kad numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio dydis gali būti apskaičiuojamas tiksliau, žalos gali būti rūšiuojamos smulkiau. Kiekvienai atskirai žalai numatomų išmokėjimų techninis atidėjinyje negali būti neigiamas.

48. Numatomų išmokėjimų techninis atidėjinyje gali būti diskontuojamas.

49. Prielaidos, naudotos apskaičiuojant numatomų išmokėjimų techninį atidėjinį, turi būti patikrintos praėjus protingam laikotarpiui po vertinimo atlikimo, tačiau ne rečiau kaip kartą per metus. Šis patikrinimas taip pat apima ankstesnių laikotarpių numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio pakankamumo įvertinimą, apibendrinant, ar pakako ankstesnių laikotarpių numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio visoms išmokoms, žalos sureguliuojimo sąnaudoms, sumažintoms išieškotomis sumomis, ir vėlesnių laikotarpių numatomų išmokėjimų techniniam atidėjiniui pagal įvykius, įvykusius iki ankstesnių laikotarpių numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio apskaičiavimo momento, padengti. Prielaidos tikslinamos joms nepasitvirtinus.

VII SKYRIUS

ŽALOS PADENGIMO TECHINIS ATIDĖJINYS

50. Žalos padengimo techninis atidėjinyje sudaromas gyvybės draudimo rizikoms.

51. Žalos padengimo techninis atidėjinyje apskaičiuojamas pagal atsargų (atsižvelgiant į visus galimus pradinių prielaidų pasikeitimus, kurie gali lemti techninio atidėjinio nepakankamumą ateityje) perspektyvinį aktuarinį vertinimą, įvertinant visas būsimas prievoles, nustatytas pagal kiekvienos galiojančios draudimo sutarties ir priimtą draudimo rizikos sąlygas, įskaitant:

51.1. visas galimas išmokos, tarp jų garantuotas išperkamąsias sumas;

51.2. draudimo sutartims tenkančias pelno dalis, į kurias draudėjai arba naudos gavėjai jau įgijo teisę;

51.3. visas pasirinkimo galimybes, kuriomis gali pasinaudoti draudėjas pagal draudimo sutarties sąlygas;

51.4. išlaidas, tarp jų ir žalos sureguliuojimo išlaidas, komisinius.

52. Apskaičiuojant žalos padengimo techninį atidėjinį, naudojamas grynųjų draudimo įmokų metodas arba kiti perspektyviniai aktuariniai metodai.

53. Žalos padengimo techninis atidėjinyje apskaičiuojamas kiekvienai galiojančiai draudimo sutarčiai atskirai. Galimos tam tikros aproksimacijos arba apibendrinimai, jeigu juos naudojant įsipareigojimai reikšmingai nesiskiria nuo įsipareigojimų, apskaičiuotų kiekvieną sutartį vertinant atskirai.

54. Vertinant įsipareigojimus gali būti taikomas retrospektyvinis metodas, jeigu tam tikram sutarties ar išmokos tipui negalima pritaikyti perspektyvinio metodo arba jeigu galima parodyti, kad įsipareigojimų dydis, gaunamas naudojant retrospektyvinį metodą, reikšmingai nesiskiria nuo perspektyviniu metodu gaunamo dydžio.

55. Naudojamos mirtingumo, sergamumo bei kitų tikimybių dydžių lentelės arba parametrai turi būti pasirinkti taip, kad lemtų saugų, įvertinus galimus neigiamus praktikos pokyčius, techninio atidėjinio dydį.

56. Tuo atveju, kai pradinės draudimo sutarties sudarymo ir vykdymo sąnaudos dengiamos iš būsimų draudimo įmokų, gautinų po žalos padengimo techninio atidėjinio sudarymo dienos, žalos padengimo techninis atidėjinyje, apskaičiuotas grynųjų draudimo įmokų metodu, gali būti mažinamas Zilmerio metodu (mažinamas įsigijimo sąnaudomis, visas būsimas grynąsias draudimo įmokas apskaičiuojant žalos padengimo techninį atidėjinį didinant vienoda pradinių sąnaudų dalimi) (toliau – Zilmerio metodas).

VIII SKYRIUS

PROFESINIŲ PENSIJŲ KAUPIMO TECHNINIS ATIDĖJINYS

57. Profesinių pensijų kaupimo techninis atidėjiny sudaromas, jeigu draudimo įmonė vykdo profesinių pensijų kaupimo veiklą, numatytą Profesinių pensijų kaupimo įstatyme.

58. Profesinių pensijų kaupimo techninis atidėjiny sudaromas įvertinus visus įsipareigojimus, susijusius tik su kapitalo kaupimu, kiekvienam finansuojančiam subjektui (minimaliu dalyvavimo laikotarpiu) arba apdraustajam (praėjus minimaliam dalyvavimo laikotarpiui) (toliau – apdraustasis) pagal gyvybės draudimo sutartis, pagal kurias kaupiamos profesinės pensijos (toliau – profesinių pensijų kaupimo sutartis).

59. Profesinių pensijų kaupimo techninis atidėjiny apskaičiuojamas pagal apskaitos vienetų, priskirtinų profesinių pensijų kaupimo sutarčiai, vertę techninio atidėjinio sudarymo momentu. Apskaitos vieneto vertė, naudojama šiam techniniam atidėjiniui įvertinti, turi būti nustatoma pagal profesinių pensijų kaupimo sutartyje aprašytus kriterijus.

60. Profesinių pensijų kaupimo techninis atidėjiny gali būti mažinamas tik sumomis, skirtomis draudimo įmonės sąnaudoms, susijusioms su sutarties administravimu ar draudimo rizika tik tuo atveju, jeigu tai numatyta profesinių pensijų kaupimo sutartyje.

61. Tuo atveju, kai pagal profesinių pensijų kaupimo sutartį draudimo įmonė garantuoja minimalų pajamingumą, profesinių pensijų kaupimo techninio atidėjinio dydis negali būti mažesnis negu įsipareigojimų dydis, retrospektyviai apskaičiuotas įvertinus garantuojamą pajamingumą.

62. Jeigu profesinių pensijų kaupimo sutartimis prisiimami įsipareigojimai dėl biometrinių rizikų, šioms rizikoms padengti sudaromi ir kiti techniniai atidėjiniai, skirti draudimo rizikoms.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos bankas, Nutarimas

Nr. [03-184](#), 2022-11-24, paskelbta TAR 2022-11-25, i. k. 2022-23864

Dėl Lietuvos banko valdybos 2015 m. spalio 29 d. nutarimo Nr. 03-158 „Dėl Draudimo ir (ar) perdraudimo techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikos patvirtinimo“ pakeitimo